

ராபர்ட் மெக்லோஸ்கே, 1914ம் ஆண்டு அமெரிக்கா நாட்டில் பிறந்தார். சிறுவர் இலக்கிய எழுத்தாளர், ஓவியர். இவர் எழுதிய ஒன்பது புத்தகங்களில் நான்கு புத்தகங்கள் புகழ்பெற்ற 'கால்டிகோட்' விருதைத் தட்டிச் சென்றன. 'வாத்துக்களுக்கு வழி தாருங்கள்', 'சாலுவின் ப்ளூ பெர்ரி', 'அற்புத நேரம்'. 'மெய்ன் தீவில் ஒரு அதிகாலை' போன்ற புத்தகங்கள் மிகவும் புகழ் பெற்றவை. ராபர்ட் மெக்லோஸ்கே, வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது பெற்றவர். சாலுவின் ப்ளூ பெர்ரி, சிறந்த 100 சிறுவர் புத்தகங்களில் ஒன்றாக பள்ளி நூலகக் கழகத்தால் தேர்வு செய்யப்பட்டது.

சிறுமி சால், அம்மாவோடு இணைந்து ப்ளூ பெர்ரி வளரும் மலைகளுக்குச் செல்கிறாள். ஆசையாசையாக பழங்களைப் பறித்து சாப்பிடும் ஆர்வத்தில் அம்மாவை மறந்து போகிறாள். அதே நேரத்தில் மலையின் மறுபக்கத்திலிருந்து ஒரு கரடியும், குட்டியும் வந்து சேருகின்றன. குட்டிக்கரடியும் அம்மாவிடமிருந்து தொலைந்து போகிறது. தொலைந்த இருவரும் திரும்பக் கிடைத்தார்களா? காப்பாற்றியவர் யார்? என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆவலோடு இருக்கிறீர்களா? நீங்களும் இந்தக் கதையின் வழியே மலைப் பாதையில் நுழைந்து செல்லுங்கள்.

thamizhbooks.com பாரதி புத்தகம் பேசுது புத்தகாலயம்

₹ 30/-

0027865

BOOKS
FOR
CHILDREN

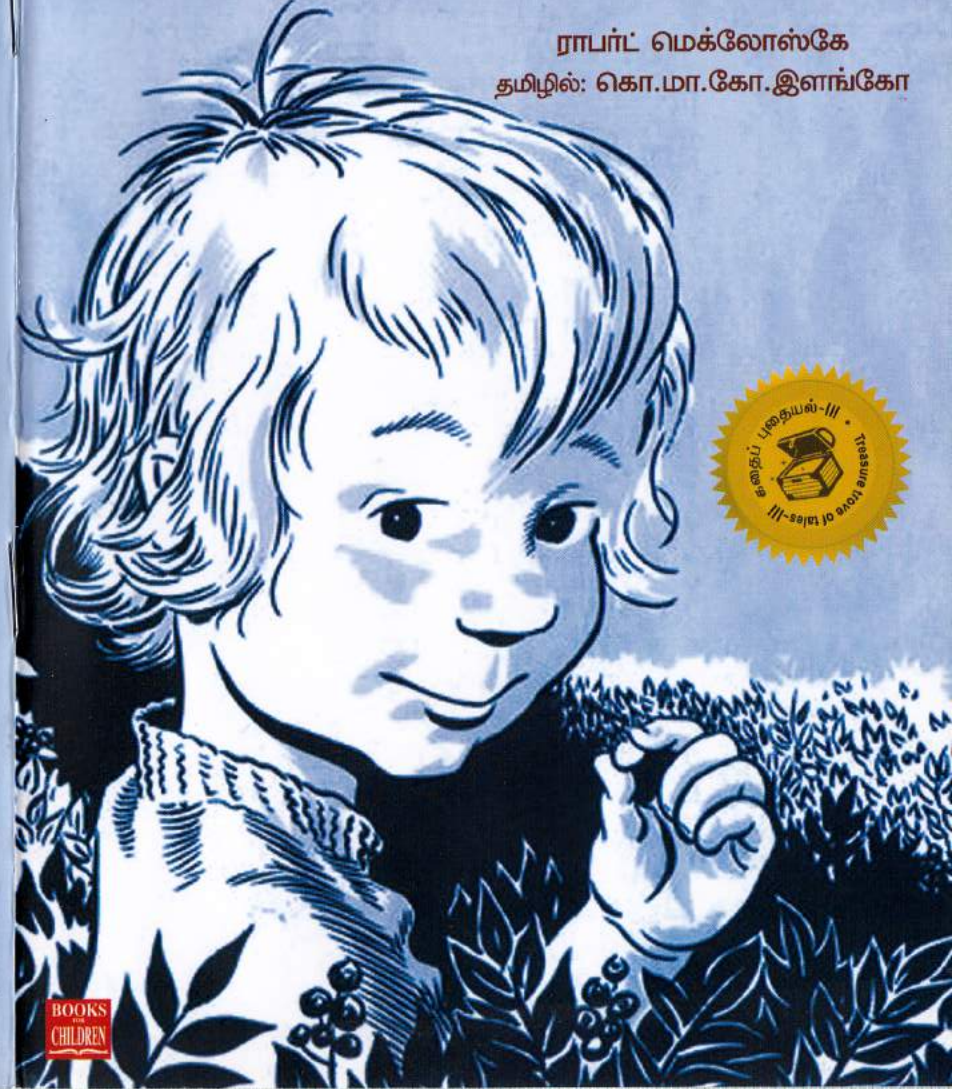
உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் சித்திரக்கதை

BLUE BERRIES FOR SAL

Robert McCloskey

சாலுவின் ப்ளூபெர்ரி

ராபர்ட் மெக்லோஸ்கே
தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

BOOKS
FOR
CHILDREN

சாலுவின் ப்ளுபெர்ரி

BLUE BERRIES FOR SAL
Robert McCloskey

ராபர்ட் மெக்லோஸ்கே

தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

சால், மூன்று பழங்களைப் பறித்தாள்.
அவற்றை வானியில் போட்டுக்கொண்டாள்.
'குப்லிங், குப்லிங், குப்லிங்' சத்தம் கேட்டது.

Little Sal picked three berries and
dropped them in her little tin pail...

kuplink, kuplank, kuplunk!

இன்னும் மூன்று பழங்களைப் பறித்தாள்.
அவற்றை சாப்பிட்டாள். அடுத்து கை நிறைய
பழங்களை பறித்தாள்.

அவற்றில் ஒன்றை வானியில்
போட்டுக்கொண்டாள். அப்பொழுதும்
'குப்லிங்' சத்தம் கேட்டது.

மீதியைச் சாப்பிட்டாள். பிறகு, வானியிருந்த
நான்கு பழங்களையும் தின்று முடித்தாள்.

She picked three more berries and ate them.
Then she picked more berries and
dropped one in the pail-
kuplunk!

And the rest she ate.
Then Little Sal ate all four
blue-berries out of her pail!

அவளது அம்மா புதர்ச்செடிகளுக்கு இடையில்
மெதுவாகக் காலை வைத்து, கவனமாக நடந்தார்.
பெர்ரி பழங்களைப் பறித்துப் பறித்து தூக்கு
வாளியை நிரப்பினார். அம்மாவுக்குப் பின்னடியே
சென்றாள் சால். கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனாலும்,
தான் பறித்த பழங்களை சாப்பிட்டபடியே நடந்தாள்.

Her mother walked slowly through the bushes,
picking blueberries as she went and
putting them in her pail.
Little Sal struggled along behind,
picking blueberries
and eating every single one.

வேகமாக நடந்து அம்மா இருந்த இடத்திற்கு
அருகில் சென்றாள். ஒரு பழத்தைப் பறித்து
அம்மாவின் வாளியில் போட்டாள். 'குப்லிங்'
சத்தம் கேட்க வில்லை. வாளியில், நிறைய
பழங்கள் இருந்ததால் 'குப்லிங்' சத்தம்
கேட்கவில்லை. வாளியில் போட்ட பழத்தை
எடுக்கக் கைவிட்டாள். ஆனால், கை நிறைய
பழங்களை அள்ளினால். தான் போட்ட பழம் எது
என்ற தெரியாமல் போகும். குழப்பத்தால், கை
நிறைய அள்ளினாள்.

Little Sal hurried ahead and dropped a blueberry in
her mother's pail. It didn't sound kuplink! because
the bottom of the pail was already covered with
berries.

She reached down inside to get her berry back.
Though she really didn't mean to, she pulled out a
large handful,
because there were so many blueberries right up
close to the one she had put in.

"வாளியிலுள்ள பழங்களைத் எடுக்காதே!" என்றார் அம்மா. "இதோபார் சால்! செடியில் அவ்வளவு பழங்கள் பழுத்திருக்கின்றன. உனக்கு வேண்டும் என்றால் அதிலிருந்து பறித்துக்கொள்" என்றார். அம்மா பறிக்கும் பழங்கள், குளிர்காலத்திற்காக பத்திரப்படுத்த வேண்டும்.

Her mother stopped picking and said,
"Now, Sal, you run along and pick your own
berries."

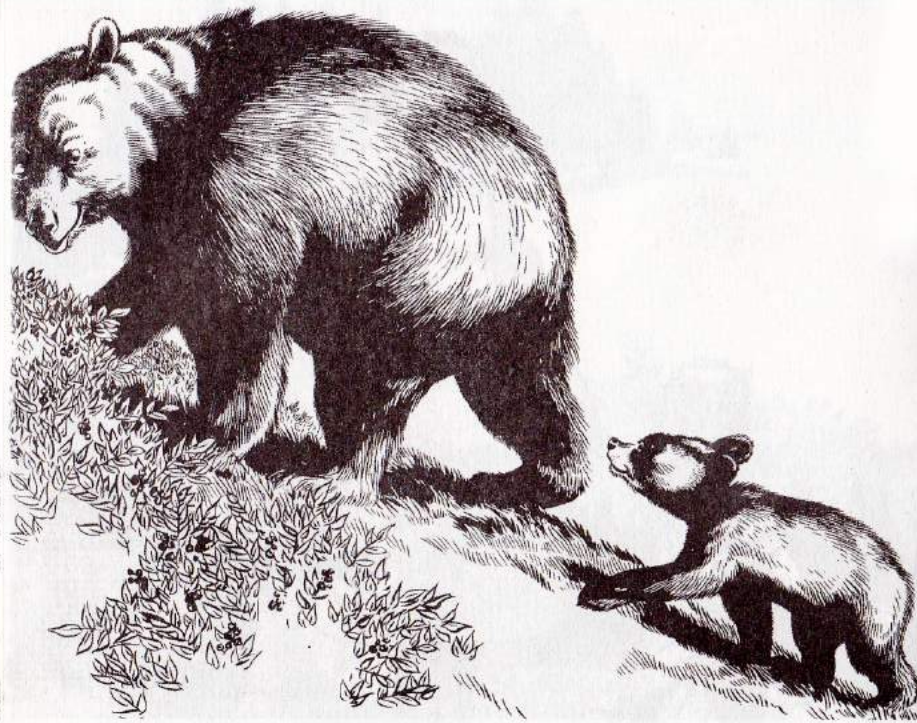
Mother wants to take her berries home
and can them for next winter.

மறுபடியும் அம்மா பழங்களைச் சேகரிக்கும் பணியில் மும்முரமாக இயங்கினார். ஆனால், சால் என்ன செய்தாள் தெரியுமா? அப்படியே செடிகளுக்கு நடுவே காலை விரித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தாள். நடந்து நடந்து, நின்று நின்று அவளது கால்கள் வலித்தன. புதர்ச்செடிக்கு நடுவே உட்கார்ந்தபடி பழங்களை சாப்பிடத் தொடங்கினாள்.

Her mother went back to her picking, but Little Sal?
because her feet were tired of standing and walking,
sat down in the middle of a large
clump of bushes and ate blueberries.

அதே சமயம் மலையிலிருந்து,
ஒரு குட்டிக்கரடி அம்மா கரடியுடன் வந்தது.
அவர்களும் பழம் சாப்பிடத்தான் வந்தனர்.
அம்மா கரடி, குட்டிக் கரடியிடம் சொன்னது,
“நிறைய பழங்களைச் சாப்பிடு. அப்போதுதான்
பெரியவனாக முடியும், பலசாலியாக ஆக முடியும்.
குளிர் காலம் வரப்போகிறது. அதற்கான
உணவை உடம்பில் சேகரித்து வைத்துக்
கொள்ளவேண்டும்.” என்றது.

On the other side of Blueberry Hill,
Little Bear came with his mother to eat blueberries.
“Little Bear” she said,
“eat lots of berries and grow big and fat.
We must store up food for the long, cold winter.”

குட்டிக்கரடி, அம்மாவின் பின்னால் சென்றது.
புதருக்கிடையே இருந்த பழங்களைச்
சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருந்தது கரடி.
குட்டிக்கரடியோ கொஞ்சம் சாப்பிடும். பிறகு
சும்மா வேடிக்கை பார்க்கும். பிறகு சாப்பிடும்.
இப்படியாக இருந்தது. பிறகு அம்மா இருக்கும்
இடத்திற்கு தாவி ஓடியது குட்டிக்கரடி.

Little Bear followed behind his mother
as she walked slowly through the bushes eating
berries.
Little Bear stopped now and then to eat berries.
Then he had to hustle along to catch up!

நீண்ட நேரம் நடந்து நடந்து
குட்டிக்கரடியின் கால்கள் வலித்தன. அடர்ந்த
புதர்ச்செடிக்கிடையே உட்கார்ந்தது, குட்டிக்கரடி.
புளு பெர்ரி பழங்களை சாப்பிட்டது.

Because his feet were tired of hustling,
he picked out a large clump of
bushes and sat down right in the middle
and ate blueberries.

மலையின் அடுத்த பகுதியில் இருந்தாள் சால்.

அவள், உட்கார்ந்தபடி கையை நீட்டி
நீட்டி பழங்களை பறித்து சாப்பிட்டாள்.
பின் அம்மாவைத் தேடிப்போனாள்.

Over on the other side of the hill,
Little Sal ate all of the berries she could reach f
rom where she was sitting,
then she started out to find her mother.

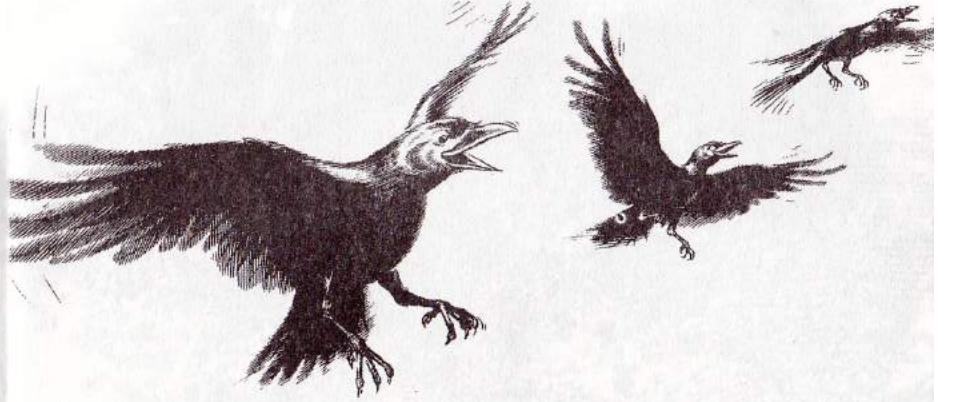

பாறைக்குப் பின்னாலிருந்து
வந்த சத்தத்தைக் கவனித்தாள்.

“நம் அம்மாதான்” என்று நினைத்து
மகிழ்ச்சி அடைந்தாள்.

She heard a noise from around a rock and thought,
“That is my mother walking along!”

ஆனால், ஓர் அம்மா காக்கா தன் குஞ்சுகளுடன் வந்து
சேர்ந்தது. அவை, பழங்களைச் சாப்பிட
கீழே இறங்கின. கொஞ்ச நேரத்தில் ‘க்கா...வ், க்கா...வ்,
க்கா...வ்’ எனக் கரைந்து கொண்டே அங்கிருந்து
பறந்தன. புதருக்குள்ளிருந்து வேற
சத்தம் கேட்டது. ‘நிச்சயமாக அது அம்மாவேதான்’,
என்று அந்தப்பக்கம் நடந்தாள் சாலு.

But it was a mother crow and her children,
and they stopped eating berries and flew away,
saying, “Caw, Caw, Caw.”
Then she heard another noise in the bushes and thought,
“That is surely my mother and I will go that way.”

ஆனால் அது குட்டிக்கரடியின் அம்மா.
பூமி அதிரும்படி நடந்து சென்றது.
குளிர்காலத்துக்குத் தேவையான உணவுகளை
உடலுக்குள் சேகரிக்கும் வேலையில் இருந்தது.
சிறுமி சால், அம்மா கரடிக்குப் பின்னால்
சென்று சேர்ந்தாள்.

But it was Little Bear's mother instead. She was tramping
along, eating berries, and thinking about storing up food
for the -winter. Little Sal tramped right along behind.

குட்டிக்கரடி, உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில் கிடைத்த
பழங்களை எல்லாம் சாப்பிட்டு முடித்தது.
குதித்து எழுந்து அம்மாவைத் தேடி நடந்தது.
எல்லா பக்கமும் தேடியது. ஆனால், அம்மா
கிடைக்கவில்லை. மலையின் அடிப்பகுதியில்
இருந்த மரத்தடியிலிருந்து ஒரு சத்தம் வந்தது.
'அதோ அங்கே என் அம்மா' என்று நினைத்தது.

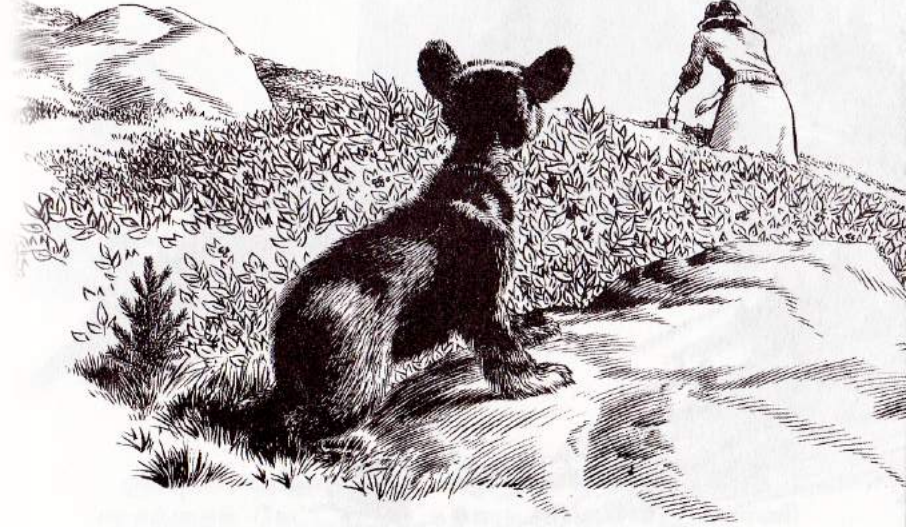
By this time, Little Bear had eaten all the berries he could
reach without moving from his clump of bushes. Then he
hustled off to catch up with his mother. He hunted and
hunted but his mother was nowhere to be seen.
He heard a noise from over a stump and thought,
"That is my mother walking along."

ஆனால், அது கௌதாரியின் அம்மாவும்
அதன் குஞ்சுகளும். அவை பெர்ரிப் பழங்களை
சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தன. அவை,
அங்கிருந்து பறந்து சென்றன. புதர்ச்செடிகளுக்கு
மத்தியிலிருந்து சத்தம் வந்தது. "நிச்சயம் அது என்
அம்மாதான்!" என்றபடி அங்கு ஓடியது குட்டிக்கரடி.

But it was a mother partridge and her children.
They stopped eating berries and hurried away.
Then he heard a noise in the bushes and thought,
"That is surely my mother. I will hustle that way!"

ஆனால் அங்கு கரடியம்மா இல்லை! சாலுவின்
அம்மா. செடிகளுக்கு இடையில் பழங்களைப்
பறித்து வானியை நிரப்பிக்கொண்டிருந்தார்.
டப்பாவில் அடைத்து குளிர்காலத்திற்காக
எடுத்து வைக்கவேண்டுமே! அவருக்குப்
பின்னால் குதித்து சென்றது குட்டிக்கரடி.

But it was Little Sal's mother instead! She was
walking along, picking berries, and thinking about
canning them for next winter. Little Bear hustled
right along behind.

குட்டிக்கரடி, சிறுமி சாலுடைய அம்மா,
சிறுமி சால், குட்டிக்கரடியின் அம்மா என எல்லோரும்
பெர்ரி செடிகளுக்கு நடுவில் இடம்மாறிப் போனார்கள்.

Little Bear and Little Sal's mother and
Little Sal and Little Bear's mother were all
mixed up with each other among the
blueberries on Blueberry Hill.

குட்டிக்கரடியின் அம்மா, சிறுமி சால் நடந்து வந்த
சத்தத்தைக் கேட்டது. குட்டிக்கரடிதான் என்று எண்ணி
திரும்பிப்பார்க்க வில்லை. ஆனால் அதனிடம் பேசியது.

“குட்டிச் செல்லமே, பழங்களை மென்று சாப்பிடு.

மெதுவாக முழுங்கு” என்றது.

சிறுமி சால் எந்த பதிலும் சொல்லவில்லை.
மூன்று பழங்களைப் பறித்து வானியில் போட்டுக்
கொண்டாள். ‘க்ளிங்ங... க்ளிங்ங... க்ளிங்ங...’

சத்தம் வந்தது.

Little Bear's mother heard Sal walking along behind and
thought it was Little Bear and she said,
“Little Bear, munch, munch, Eat all you - gulp, can
possibly hold! swallow. Little Sal said nothing.
She picked three berries and dropped them,
kuplink, kuplank, kuplunk, in her small tin pail.

வித்தியாசமான சத்தமாக இருக்கிறதே! எனத் திரும்பிப் பார்த்தது, கரடியம்மா. கரடியம்மாவைப் பார்த்த சால் அழ ஆரம்பித்தாள். ஊ... ம்ம்ம்... ஹூ... ம்ம்ம்.... அப்பொழுது, அவளது வாய் நிறைய பெர்ரிப் பழங்கள். பயத்தில் திக்குமுக்காடினாள். “இது என் பிள்ளை இல்லையே! எங்கே சென்றது குட்டிக்கரடி?” சிறுமியை உற்றுப் பார்த்தது அம்மா கரடி. பிறகு அப்பகுதியையே சுற்றிப்பார்த்து விட்டு அங்கிருந்து வேகமாக நடந்தது. தன் குட்டிக்கரடியை தேடியாக வேண்டுமே!

Little Bear's mother turned around to see what on earth could make a noise like kuplunk! “Garumpf!” she cried, choking on a mouthful of berries, “This is not my child! Where is Little Bear?” She took one good look and backed away. (She was old enough to be shy of people, even a very small person like Little Sal.) Then she turned around and walked off very fast to hunt for Little Bear.

குட்டிக்கரடி அழுத்தமாகக் காலுன்றி நடந்துவரும் சத்தம் கேட்டது. சத்தத்தைக் கேட்ட அம்மா, சால்தான் பின்னால் வருகிறாள் என்று நினைத்தார். இன்னும் இன்னும் என பெர்ரிப்பழங்கள் பறிப்பதை முடிக்கவே இல்லை. குளிக்காலத்திற்கு வேண்டுமே!

Little Sal's mother heard Little Bear tramping along behind and thought it was Little Sal. She kept right on picking and thinking about canning blueberries for next winter.

குட்டிக்கரடி சத்தம் எழுப்பாமல்,
அம்மாவின் கையிலிருந்த வாளியைப் பிடித்து
அதில் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தது.
அதை எடுத்து சாப்பிட நினைத்தது.
வாளியில் அளவுக்கதிகமாக பழங்கள் இருந்தன.
அவை, ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டு கிடந்தன.
அவற்றை, கை நிறைய அள்ளி வாயில் போட்டது.

Little Bear padded up and peeked into her pail.
Of course, he only wanted to taste a few of what was
inside, but there were so many and they were so close
together, that he tasted a Tremendous
Mouthful by mistake.

அதை உணர்ந்த அம்மா,
பின் பக்கம் திரும்பாமலே பேசினார்.

“சீக்கிரம் நட, செடியில் பறித்து சாப்பிடு.
அம்மா பறிக்கிற பழங்கள் குளிர் காலத்திற்கு தேவை.
இதைக் கொண்டுபோய், பதப்படுத்தி டப்பாவில்
அடைக்க வேண்டும்.” என்றார். குட்டிக்கரடி மீண்டும்
வாளியிலிருந்து அள்ளி வாய் நிறைய போட்டது.
அப்பொழுது வாளி கவிழ்ந்து விட்டது..

“Now, Sal/” said Little Sal’s mother without turning around,
“you run along and pick your own berries.
Mother wants to can these for next winter.”
Little Bear tasted another Tremendous Mouthful,
and almost spilled the
entire pail of blueberries!

சாலுவின் அம்மா திரும்பிப் பார்த்தார்.
பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே “அடக்கடவுளே,
நீ என் மகள் சால் இல்லையா? எங்கே
அவள்?” பதட்டத்துடன் கேட்டார். குட்டிக்கரடி
எந்த உணர்வுமின்றி, நிதானமாகப் பழத்தை
மென்று விழுங்கியது. உதட்டை நக்கிச்
சுவைத்துக்கொண்டிருந்தது.

Little Sal's mother turned around and gasped,
“My Goodness, you are not Little Sal! Where,
oh where, is my child?”
Little Bear just sat munching and munching and
swallowing and licking his lips.

சாலுவின் அம்மா மெதுவாகப் பின்பக்கம் திரும்பி
நகர்ந்தார். (அவர், கரடிகளைப் பார்த்து பயப்படும்
அளவு சின்னப்பெண் அல்ல.
அதுவும் குட்டிக்கரடியைப் பார்த்து பயப்படவில்லை.)
தன் மகளைத் தேடியபடி விடுவிடுவென நடந்தார்.

Little Sal's mother slowly backed away. (She was old
enough to be shy of bears, even very small bears like
Little Bear.) Then she turned and walked away quickly
to look for Little Sal.

அப்பொழுது அங்கு, 'க்ளிங்! க்ளிங்! க்ளிங்!' என்று சத்தம் வருவது கேட்டது. அந்த சத்தம், சால் பழங்களைப் பறித்து வானியில் போடும் சத்தம்தான் என்று அவருக்குப் புரிந்தது.

She hadn't gone very far before she heard a
kuplink! kuplank! kuplunk!
She knew just what made that kind of a noise!

கரடியம்மாவும் குட்டிக்கரடியைத் தேடி ரொம்பதூரம் போகவில்லை. அப்பகுதியிலிருந்து வரும் சத்தத்தை கவனித்துக் கேட்டது. குட்டிக்கரடி மென்று விழுங்கும் சத்தம்தான் அது, என்பதைப் புரிந்து கொண்டது.

Little Bear's mother had not hunted very long
before she heard a hustling sound that stopped
now and then to munch and swallow.
She knew just what made that kind of a noise.

குட்டிக்கரடியும் அம்மா கரடியும் ப்ளூ பெர்ரி
மலைக்குக் கீழே உள்ள அவர்கள் வீட்டிற்கு நடந்தனர்.
வழிமுழுக்க பழங்களைப் பறித்துத் தின்றபடியே
நடந்தனர். அவர்கள் வயிறு நிறைய
குளிர் காலத்துக்குத் தேவையான உணவு இருந்தது.

Little Bear and his mother went home down one side of
Blueberry Hill, eating blueberries all the way,
and full of food stored up for next winter.

குட்டிப் பெண் சாலுவும் அவளது அம்மாவும்
ப்ளூ பெர்ரி மலைக்கு மறுபக்கத்தில் உள்ள அவர்கள்
வீட்டிற்கு நடந்தனர். வழிமுழுக்க பழங்களைப் பறித்துப்
பறித்து வாளியை நிரப்பிக்கொண்டே நடந்தனர்.
வாளி நிறைய குளிர் காலத்திற்கான
பழங்களைச் சேகரித்திருந்தார்கள்.

And Little Sal and her mother went down
the other side of Blueberry Hill,
picking berries all the way,
and drove home with food to can for next winter
- a whole pail of blueberries and three more besides.

கதைப் புதையல்

உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் சித்திரக் கதைகள் 16 நூல்கள்
480

(ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளில்)

மொழிபெயர்ப்பு கௌ.மா.கௌ. ஜிளங்கோ

27489	அழகிய பூனை வண்ட கக்	30
27490	பெர்டினன் மன்றோ லீப்	30
27491	தப்பியோடிய குட்டிமுயல் மார்கரெட் வைஸ் பிரவுன்	30
27492	குட்டித்தாத்தா நடாலே நோர்டன்	30
27493	குட்டன் ஆ மன்றோ லீப்	30
27494	மந்திர விதைகள் மித்சுமாசா அனோ	30
27495	உயிர் தரும் மரம் ஷெல் சில்வர்ஸ்மன்	30
27496	சுவா...சுவா...சுவா... குஞ்சுவாத்து பிங் மார்ஜேரி ப்ளேக், கர்ட் வீஸ்	30
27533	ஆப்பிள் ஜானி அலிக்	30
27534	எலி எப்படிப் புலியாச்சு மர்சியா பிரௌன்	30
27535	கடைசிப் பூ ஜெம்ஸ் தர்பெர்	30
27536	சின்னத்தின் குகையில் சின்னக் குருவி எலீசா கிலேவன்	30
27537	ராஜாவின் காலடி ரோல்ப் மில்லர்	30
27538	வீ கில்லிஸ் மன்றோ லீப்	30
27539	ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் வண்ட கக்	30
27540	அரோல்டும், ஊதாக்கலர் கிரேயானும் கிரோகட் ஜான்சன்	30